

LIBRISWe know
books

Redactare: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Ilustrații de Jennifer Miles

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RYDER, CHLOE

Steaua muzicii / Chloe Ryder; trad. din lb. engleză de

Dașa Suciu. – Ed. a 2-a. – Pitești: Paralela 45, 2022

ISBN 978-973-47-3568-6

I. Suciu, Dașa (trad.)

821.111

PRINCESS PONIES series

A Singing Star

Chloe Ryder

Text copyright © Awesome Media and Entertainment Ltd 2014

Illustrations copyright © Jennifer Miles 2014

This translation of *A Singing Star* is published by Paralela 45
Publishing House by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2022

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este
protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Tipărit la Rotografika, Serbia,
prin reprezentantul exclusiv pentru România, 4 COLOURS

Prințesele
din
Ponilandia
Steaua muzicii

Ediția a II-a

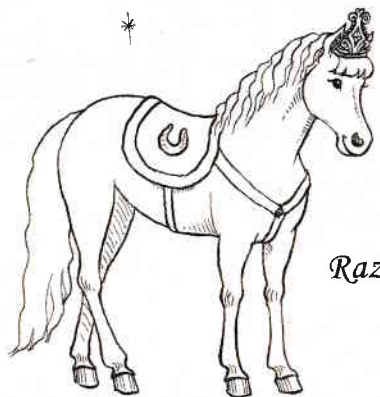
CHLOE RYDER

Traducere din limba engleză de
Dașa Suciu

Editura Paralela 45

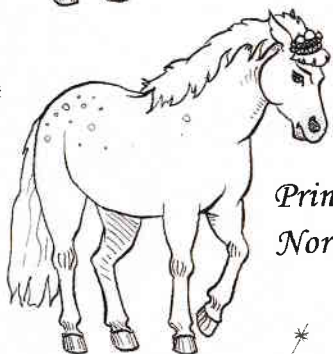
Familia regală

a poneilor

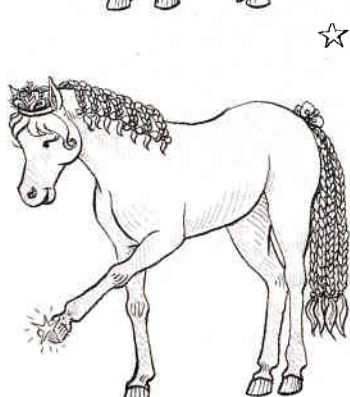
Regina
Rază-de-Lună

Prințesa
Cristal

Prințesa
Nor Alb

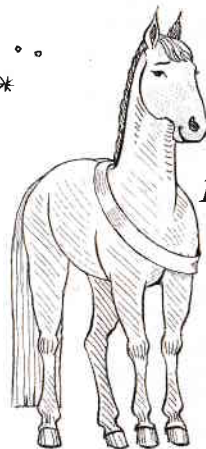
Prințesa
Praf-de-Stele

Prințesa
Miere

Regele
Stea-de-Foc

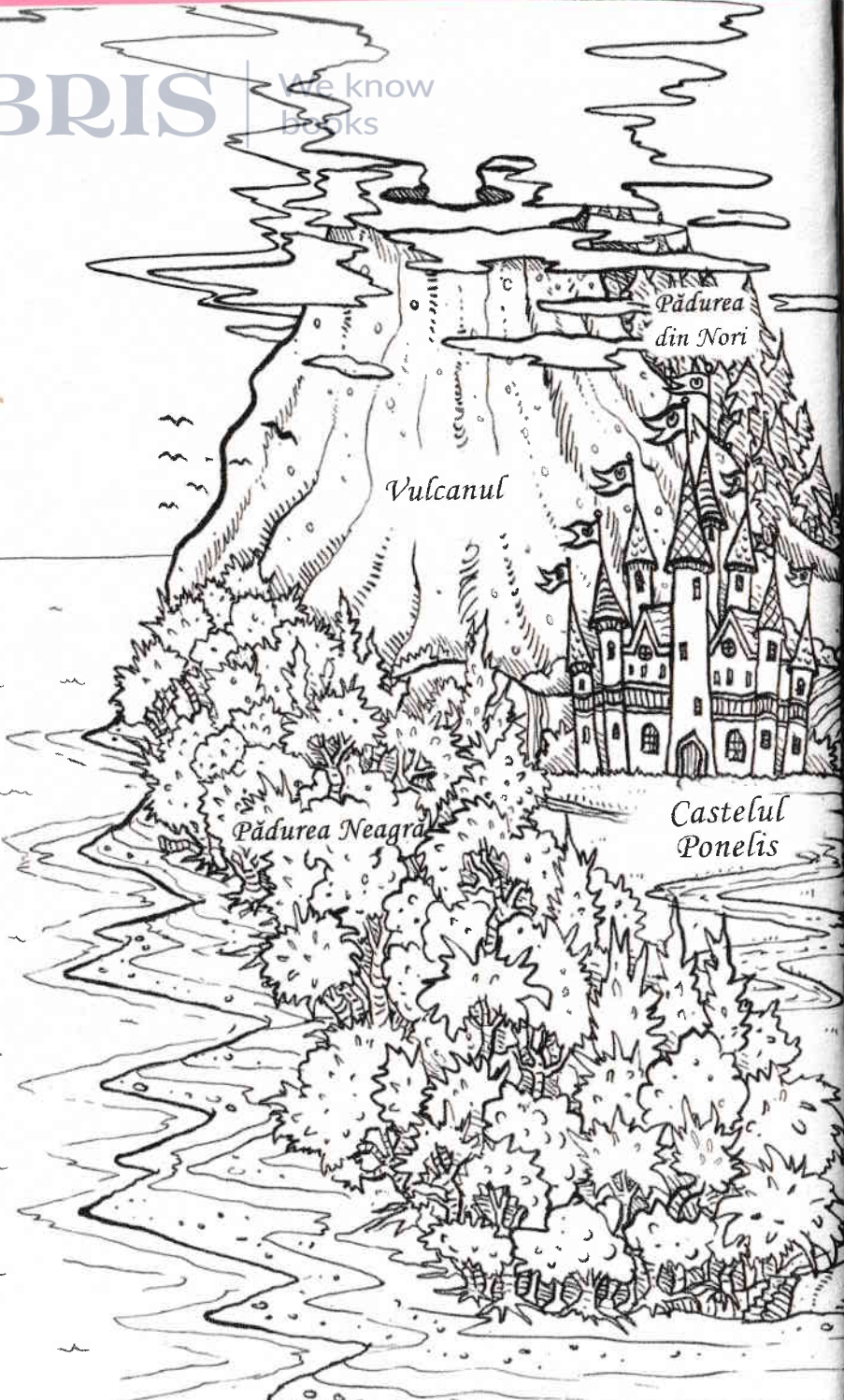
Printul
Iute-ca-Vântul

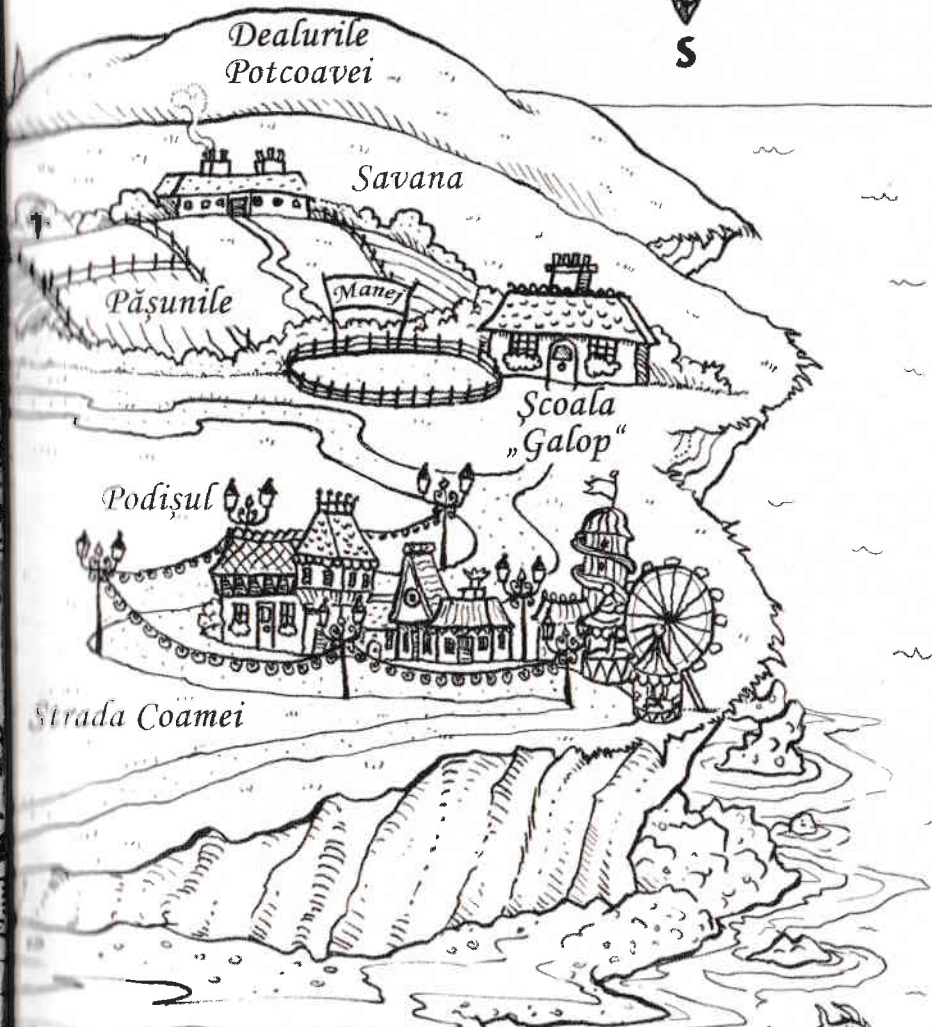
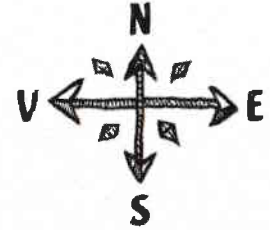
Printul
Cometă

Printul
Furtună

Ponilandia

Mulțumiri speciale Juliei Sykes

În mijlocul Dealurilor Potcoavei, departe de curtea regală și castelul Ponelis, zăceau ruinele unui castel mai mic. Zidurile lui scorojite erau năpădite de iederă. Din turnuri își luau zborul lilieci și prin coridoarele pustii mișunau păianjeni.

Într-o încăpere plină de mușegai din fundul castelului, un ponei murg cu ochi bulbucăți, învăluit într-o mantie întunecată, stătea aplecat peste un vas de sticlă atârnat deasupra unui foc ce ardea domol. Înăuntru, un lichid cleios, mai

gros decât un sirop, fierbea în clocote atât de năvalnice încât aburii groși se învolburau în aer ca niște nori negri. Poneiului îi dădură lacrimile și tuși cu putere. Își acoperi nasul cu mantia până ce aburii se mai împrăștiară.

— În sfârșit, e gata!

Divina luă cu grijă vasul de pe foc cu ajutorul unui clește și-l mută pe o masă solidă din lemn de stejar. Privi lichidul, iar după ce clocotele se domoliră, îl turnă într-o sticlură pe care o astupă cu un dop.

Începu să vorbească cu glas șoptit:

— Nimeni nu mă înțelege. Tot ce mi-am dorit a fost ca poneii din Ponilandia să mă iubească, atât. Și mă vor iubi. În curând.

Ridică sticlura și zâmbi.

— Cu această licoare fermecată voi deveni cel mai iubit ponei de pe insulă! Apoi Ponilandia

o să fie a mea! continuă ea cu glas țipător și izbucni într-un hohot de râs.

Divina își îndesă grijulie sticluta cu lichidul negru într-un buzunar al mantiei. Se întoarse spre o oglindă crăpată, ce atârna pe zid, și își trase gluga pe cap în așa fel încât să-i acopere fața.

— Ponei din Ponilandia, șopti ea, să nu vă fie teamă. Am un plan pentru voi!

Capitolul 1

Pippa MacDonald își ajuta mama să aranjeze o masă la iarbă verde în parcul de pe malul râului. Era o după-amiază caldă și senină de duminică, dar Pippa era cu gândul în altă parte.

— Trebuie să-mi repet rolul din piesa de teatru de la școală.

Se aplecă peste coșulețul cu alimente și luă textul.

— Mă ajuți, mami?

— Ba nu, ba nu! strigă Jack, fratele mic al Pippei. Mami a spus că joacă fotbal cu mine, nu-i așa, mami?

Pippa oftă. Întotdeauna Jack se milogea ca să-i atragă atenția mamei.

— E adevărat, i-am promis că o să mă joc cu el, răspunse ea. Dar cred că Miranda o să te ajute.

Miranda își ridică ochii din cartea pe care o citea:

— Trebuie neapărat?

— Dacă nu, poți să joci tu fotbal cu frățiorul tău, îi răspunse mama.

— Nu prea am de ales, se plânse Miranda. Haide, Pip, să găsim un loc liniștit unde să putem repeta rolul fără să ne lovească mingea lui Jack.

— Grozav! spuse Pippa și-i întinse textul Mirandei. Am putea merge sub copacul ăla mare, departe de râu.

Miranda se așează sub copac și se uită fix la Pippa pe deasupra foilor. Pippa avea un gol în stomac; își vârî mâinile în buzunar.

— Stai dreaptă, spuse Miranda ca o șefă adevărată. Aici scrie că ești un cavaler, dar tu arăți ca un sac de paste făinoase uscate.

Pippa se înroși la față, își scoase mâinile din buzunar și-și îndreptă spatele.

— Acum e mai bine, spuse Miranda. Dă-i drumul, zi ceva.

— Ăăă...

Timp de o clipă, emoția o împiedică pe Pippa să-și amintească replica.

— Balaurii, îi șopti Miranda.

A, da, balaurii! Pippa rosti repede:

— Mă voi lupta cu balaurul. Aduceți-mi armura, iar tu, Jasper, du-te și pune șaua pe cal!

— Nu te grăbi, strigă Miranda. Și vorbește mai tare! Abia te aud.

Pippei i se aprinseră obrații de rușine. Încercă să spună din nou replica, dar știa prea bine că se bâlbâie.

— Stop! o întrerupse Miranda făcându-i semn cu mâna. Chițai de parcă ești un șoricel.

Spune din nou, dar mai cu viață, ca un balaur adevărat!

Pippa încercă din nou, dar nu se mai putea concentra, îi răsunau în urechi comentariile de șefă ale Mirandei. De fiecare dată când deschidea gura, ori uita cuvintele, ori nu vorbea destul de tare. Își pierduse orice speranță. Se gândea dacă nu era mai bine să se lase de teatru și să se mulțumească doar cu călăritul poneilor.

— Haide, Pippa, o să reușești! o încurajă mama în timp ce trecea pe acolo în fugă, pe urmele mingii de fotbal. E ca și cum ai călări un ponei, trebuie să repeți mult!

— Asta fac, dar nu merge, zise Pippa cu disperare în glas.

Mama se întoarse spre ea.

